

НА РАБОТА!

Слънце румено изгрѣва,
чувай — пѣятъ и пѣтли!
Бързо отъ леглото ставай
и на работа върви!

Вънка шумятъ вечъ колитѣ
и се носятъ викове;
като птици хвъркатъ днитѣ —
нѣма време за бавежъ!

День е вече — нощъ премина,
хайде, тръгвай, не се май!
Въ сладкъ сънъ добре почина,
трудъ те чака вече, знай!

Щастие, радостъ въ живота
ще намѣришъ ти въ труда.
О, на мързела хомота
не влачи — за срамъ въ свѣта

Дим. Л. Калевъ

СЛЪНЧОВА ЖЕНИТБА

(Народна приказка)

Дотегнало на слънцето да се скита немилонедраго по свѣта. Цѣлъ день грѣе надъ чуждитѣ ниви и дворове. Върне се вечеръ уморено дома и нѣма кой да го посрѣщне, вода да му полѣе, топло ядене да му поднесе. Дотегнало му и решило да се ожени. Изпратило сватове за най-хубавата мома на свѣта — срамежливата Вечерница.

Звезда Вечерница приела сватоветѣ, нагостила ги и дала дума да стане слънчова невѣста. Зарадвало се слънцето. Разгласило по цѣлъ свѣтъ, че ще се жени. Поканило месеца за кумъ, а звездитѣ за шаферки. И дигнало тежка сватба.

Втурнало се всичко живо по свѣта да отиде на слънчовата сватба. Нали Царьтъ на свѣта ще се жени! Тръгнало и магарето заедно съ баба Магаричка и цѣлата си челядь — малкитѣ рошави магаренца.

Пристигнали въ слънчовия домъ и гледатъ на широкитѣ двори наредени трапези, а на тѣхъ сложени отъ хубави по-хубави яденета. Магарето не седнало както другитѣ на трапезата, а завело бабичката и децата си въ единъ жгълъ на двора. Смъкнало отъ гърба си тежки дисаги, извадило отъ тѣхъ купъ бѣли камъни, разхвърлило ги по земята и поржчало на всички да ядатъ. А самѣ то зачупило зжби о единъ грапавъ камъкъ и се мжчи съ него да утоли глада си.

Видѣли това сватбаритѣ и отишли право при слънцето. „Така и така, думатъ, магарето не харесва твоитѣ яденета, а гризе камъни“.

Разлютило се слънцето и пратило веднага да му доведатъ магарето. Пристигнало то съ клюмнали уши и застанало предъ царя на свѣта. А слънцето гнѣвно го запитало:

— Кажи ми, глупчо, защо си дошелъ въ моята кжща?

Магарето отвърнало смирено:

— На сватба, царю честити. Мога ли да не почета сватбата на своя царь. Съ цѣлото си домочадие дойдохъ.

Слънцето пакъ гнѣвно запитало: